

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**COLLATIO-||NVM SACRARVM|| LIBRI VIII.|| Tilmanni
Bredenbachij S. Th. D.||**

Bredenbach, Tilmann

Coloniae Agrippinae, 1592

VD16 B 7378

30. De Adimaro Podiensi Episcopo, qui expugnata iam à Christianis vrbe Hierosolymitana, cùm diu ante defunctus esset, visus est in sancta ciuitate, priusquam muros adscendens, reliquos ad ingressum ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65002](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65002)

nam vir ille fuisset, quē in prelio quod gesserat, tam strenuē pugnātem vidisset. Cui cum sui responderent, se illic nullum fortius bellātem quā ducem ipsum vidisse, ille ait: Certū multa per omnia me meliorem ibi alium vidi, qui quoties me aduersæ partis aliquis percutere voluit, me semper suo clypeo protexit. Cumque dux ipse prope Spoletum, vbi basilica beati martyris Sabini Episcopi sita est, in qua eiusdem venerabile corpus requiescit, aduenisset, interrogauit, cuius illa tam ampla domus esset. Responsumque est ei à viris fidelibus, Sabinum ibi martyrem requiescere, quod Christiani quoties in bello contra hostes in eorum præsidium haberent, ac cum propter eam in suum auxilium vocarēt. Ariulfus verò cum ad huc esset gentilis, ita respondit: Et potest fieri, vt homo mortuus aliquod viuētibz auxiliū præstet? Qui cum hoc dixisset, equo de sella ens, eandem basilicam conspecturus intrauit. Tunc aliis orantibus, ipse picturas eiusdem basilicæ mirari cœpit. Qui cum figuram beati martyris Sabini depictam conspexisset, motum cum iuramento affirmavit, talem omninō virum cum qui se in bello protegerat, formam habitumque habuisse. Tuncque intellectum est, beatum martyrem Sabinum, eidem in prelio adiutorium contulisse.

*Ioannes Nauclerus vol. 3. Chronicorum generatim
37. De Adimaro Podiensi Episcopo, qui expugnauit*

ea iam à Christianis vrbe Hierosolymitana, cum
 diu ante defunctus esset, visus est in sancta ciuita-
 te priusquam muros adscēdens, reliquos ad ingres-
 sum vrbs animauit.

CAP. XXX.

Anno Domini 1099. cum exercitus Chri-
 stianorum oppugnaret vrbe Hierosoly-
 mitanā, cumq; iam totum mensem circa mœ-
 nia vniuersus desudaret exercitus, die xi. men-
 sis Iulij, vno animo assultū faciūt, & cum vsq;
 ad horam diei 7. sine certa victoria anceps
 certamen esset, subitò virtus diuina aduepsit,
 quæ fidelium rebus iam desperatis consola-
 tionem attulit. Nam de monte Oliueti miles
 quidem armis accinctus fulgētibus, qui post-
 modum non comparuit, signum dabat no-
 stris legionibus, vt assultum iterarent: quo si-
 gno viso exhilaratur exercitus, & maiori ani-
 mo ad expugnationem vrbs redijt tanto fer-
 uore, vt qui fessi aut vulnerati, ante operam
 subtraxerant, nunc resumptis viribus, vltro se
 ingerent animosius. Obtenta paulò post vrbe
 cælis vniuersis hostibus, populus fidelium, de-
 positis armis in spiritu humilitatis, cum ge-
 mitu & lachrymis venerabilia loco singula
 perquirere coeperunt. Die verò captionis ci-
 uitatis, Dominus Adimarus Podiēsis Episco-
 pus, quondam legatus, qui apud Antiochiam
 vita decesserat, à multis in sancta visus est ci-
 uitate, ita vt multi fide digni asseruerint, super
 muros

muros ciuitatis primum omnium adscēdisse, & cæteros ad ingressum vr̄bis animasse: multi quoque alij, qui in via diuersis casibus occubuerunt, in dicta ciuitate apparuerunt, cum alijs loca venerabilia visitantes, in quo manifestè dabatur intelligi, quia etsi vita discesserant corporali, ad æternam tamen vocati beatitudinem, nō sunt fraudati desiderio suo, sed quod pio experiuerunt studio, pleno sunt consecuti affectu.

Ioan. Nauclerus loco citato. De Christianis in Antiochia obsessis, & per apparitionem B. Andreae, & lanceam Seruatoris Christi, præmissisq; ieiunio precibusq; & sacrificijs, mirabiliter rore celesti confortatis, & de hostibus triumphum referentibus.

CAP. XXXI.

Christiani circa idem tempus in ciuitate Antiochena grauissima premebantur obsidione, rerumque omnium penuria & fame. Dum igitur sic affligerentur, respexit eos Dominus, consolationemq; misit. Apparuit enim cuidam clerico B. Andreas, cui plurimū erat deuotus, commonens quatenus principibus nunciaret, vt lanceam qua Domini nostri latus erat perforatum, in Ecclesia beati Petri repositam perquirent, eique locum certis ostendebat indicijs. Quod cum fecisset, ipse ad eius suggestionem in loca effossa aliquantulum terra, lanceam, sicut clerico illi ostensum fuerat, inuenerunt. Hoc audiens populus,